

**Pauli Laymanni e Societate Iesu Jus Canonicum
Commentario Perpetuo Explicatum**

Et Uberi Non Minus Ac Varia Qvam Clara Et Solida Doctrina Illustratum

Commentarius In Librum III. Decretalium

Laymann, Paul

Dilingae, 1698

Capitvlvm III. Clericos.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62482](#)

Notandum primò: Nomine Sacerdotis largè sumpto comprehenduntur omnes Clerici, qui in sacro ordine sunt; sed strictè ac propriè Sacerdotes dicuntur, qui sacram Christi corpus conficiunt.

Notandum secundò: Non tantum concubinatus Clericis, à sacris Canonibus sub censuris & pœnis inferendis, prohibetur, sed etiam familiaritas cum muliere, adeò, ut si Clericus canonice admonitus non deficiat, & contumax appareat, etiam excommunicandus sit; quo loco advertendum, quod in tali casu familiaritatis suspectæ Clericus non punitur ob præsumptionem fornicationis, cum accidere possit, ut de ea nec inquisitio facta, nec probationes acceptæ sint, sed tantum de conversatione, & familiaritate notoriè scandalosâ, qua proinde in se peccatum est; & accedente mortuione, si Clericus in contumacia persistat, gravius efficitur, & eò usque crescere potest, ut beneficiorum privationem, depositionem, & excommunicationem mereatur, sicuti tit. præcedenti in c. ut Clericorum. 13. dictum fuit de Clericis concubinarijs.

Notandum tertio: Si mulier delinquat cum Clerico contra Ecclesiastici Ordinis decorum, subiicitur jurisdictioni Ecclesiastica. Ita Abb. bie. n. 4. & Gl. recepta in c. eos 10. dist. 32. Ratio est, quia delinquit contra Ecclesiam, & contra Clerum. Accedit, quod Iason in L. nulli. n. 3. C. de iudicij. & alij apud Menochium de arbitrijs &c. casu 371. tradunt, decens esse, ut si plures simul delinquant, ab eodem Judice puniantur: monui tamen lib 4. tra. 9. c. 4. n. 10. doctrinam hujus notandi apud nos in praxi non observari.

Porrò, quod aliqui cum Gl. finali hic ajunt, mulierem ob tale crimen in servitatem redigendam esse, id non rectè hic dicitur, quandoquidem talis licentia ut Ecclesia mulierem unà cum prole, ex Clerico in sacris genitâ, in servitatem redigere possit, si mulier incestas nuptias contrahere præsumpsit, non nisi in hoc casu concessâ est, sicuti docet Gl. recepta in c. quidam. 30.

dist. 82. & c. 3. causa. 15. q. 8. At vero in casu nostri Capituli mulieri, quæ cum Clerico fornicata est, aut nimiam familiaritatem habet, juxta qualitatem delicti, pena decernenda est, & olim quidem talis fornicaria in Monasterium trudi debebat e. fraternitatis 7. dist. 34.

CAPITVLVM III.

Clericos.

PARAPHRASIS.

Si Clerici in sacris in publico concubinatu reperiuntur, Episcopus non debet ipsos cogere ad jurandum, quod concubinam deterere velint, ne diaboli instinctu in idem fornicationis peccatum relapsi, perjurij etiam peccatum incurvant, sed per sententiam suspensionis, aut interdicti adigere debet Clericos ad concubinas amovendas, ita ut nulla ampliâ mali suspicio subesse possit; quod si autem ad easdem concubinas redire, vel alias assumere præsumpserint, tum in quosdam eorum excommunicationis sententiam proferat, ut alij horum exemplo perterriti, à talibus excessibus se contineant.

SUMMARIUM.

1. Non debet à peccatoribus, quorum recidiva timenda est, juramentum exigere abstinendo imposterum.
2. Censura Concubinarijs Clericis imponeenda, non statim summa esse debent, sed minores semper premitte.
3. Et hinc in multitudine delinquentium possunt aliqui ad terrorem alierum gravibus nonnunquam pœnis puniri, levioribus alij.

Notandum primò: à peccatoribus, quorum recidiva ob fragilitatem carnis timeri potest, non est exigendum juramentum de abstinendo imposterum, idque propter periculum perjurij, cuius materiam seu occasionem Superior aut Judex ministrire non debet c. ille. 5. causa 22. q. 5. Vide, quæ dixi lib. 5. tra. 6. c. 4. n. 8.

C

No-

CAPITULUM V.

Super eo.

PARAPHRASIS.

Presbyter ab Archiepiscopo suo, ed quod concubinam haberet, ab officio suspensus fuit, de hoc scribit Alex. tertius hic. Si ab ipso appellatum sit, atque ad Secundum Apostolicam venire ipsum contigerit, quod pertinaciam & andaciam ejus, prout justum fuerit, punire velit; si vero non accelerit, tunc suspensionis censuram tamdiu ab eo servari mandet Episcopus, donec concubinam dimiserit, & castè atque decenter vixerit: porrò subiungit Papa, si contingat, ut Presbyter ille litteras Apostolicas praesentet, quae facti seriem non contineant, eas ipsi prodelle non debere

Notandum. Literæ de absolutione testantes nihil pro sint appellanti, nisi fasti species in illis exprimatur.

CAPITULUM VI.

Si autem.

PARAPHRASIS.

Scribit hic Alex. tertius ad Londonensem Episcopum, si Clerici ejus jurisdictioni subjecti, sive in factis Ordinibus, sive in minoribus constituti, fornicarias derinent, atque post alteram, vel tertiam monitionem, se non correxerint, ita ut aliam monitionem admisili non videantur, tum eos Ecclesijs, vel portionilibus Ecclesiarum proventibus privet, atque ab officio suspendat.

CAPITULUM VII.

Vestra.

PARAPHRASIS.

Consultus fuit Lucius tertius propter Clericos concubinarios, num eorum missas fidelibus audire licet, quandoquidem de ea re in antiquioribus Canonibus diversa

Notandum. Crescente contumacia crescere debet etiam pena. Ita Gl. finales hic, & habetur in c. ult. in fine, ut liceat non contestat. & L. relegati & ff. de penis, ubi dicitur, quod contumacia cumulat penam.

CAPITULUM IV.

Sicut.

PARAPHRASIS.

Clerici in sacris Ordinibus constituti, qui concubinas habent, diligenter moneri debent ab Episcopo, ut eas removeant, & iterum non recipiant; si autem patre contempserint à beneficio Ecclesiasticis usque ad satisfactionem congruam sunt suspendendi; denique, si adhuc eas retinere presumperint, ab iisdem beneficiis in perpetuum removendi. Vide, quæ dicta sunt in c. ut. Clericorum. 13. Tit. precedente.